

میلاذ نور رحمت و رهایی در کبر و ظلمت انسانی

در این روز وقتی که به عیسی طفل کوچک در آخور آرمیده نگاه میکنیم، به تعمق در این راز دعوت گردیده ایم. چگونه باید این طفل را در زندگی خود بپذیریم؟ آیا این اجازه را

خواهیم داد تا وارد قلب ما گردد و اختیار زندگی ما را در دست گیرد و ما را راهنمایی نماید؟ یا اینکه او را از ورود به قلب خود منع می نماییم، با خودخواهی خود، با تفکر به اینکه در زندگی نیازی به او نداریم و می توانیم از پس مشکلات بر آییم و آینده را به قدرت خود تنظیم نماییم! آنچه مهم است، جستجوی او نیست، بلکه اجازه داد تا او ما را جستجو نماید و بیابد و ما را با رحمت و مهر خویش نوازش دهد. این پرسشی است که طفل متولد شده از ما می کند، آیا به خدا این اجازه را می دهیم تا ما را دوست داشته باشد؟ آیا توانایی پذیرفتن مشکلات و شرایط سخت آنکه در کنار ما هست را داریم؟ و یا ترجیح می دهیم بیشتر نظاره گر باشیم؟ یا آنرا انجام می دهیم اما عمل ما خالی از هرگونه گرمای انجیل است! چه بسیار دنیای امروز نیازمند رحمت، و صبر و نزدیکی خدا و مهر او است.

در این سال مقدس رحمت که پا به آن نهاده ایم و چند روز دیگر سال جدید را نیز آغاز خواهیم نمود، افکار و اعمال و سخنان ما از رحمت و مهر خدا قدرت گیرند تا بتوانیم « من » را کنار گذاشته در اختیار قرار گیریم، رشک و حسد را فراموش کرده مهر و بخشش را جایگزین آن نماییم.

قلب خود را بگشاییم و از او بطلبیم و تمنا نماییم: « خداوندا مرا یاری ده تا مانند تو گردم، نعمت متانت را در شرایط بسیار سخت زندگی عطا نما، لطف نزدیکی به هرگونه نیاز را به من عطا فرما تا در مقابل هر گونه تنش حلیم و صبور باشم. آمین !

کشیش هرمز اصلانی